

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Tredie Behandling af Forslag til Lov om Lilsyn med Salg af Levnetsmidler.

(2den Behandling findes i Tidenden Sp. 2703 ff.)

Sntet Endringsforslag var fallet.

Lovforslaget som Helhed sattes under Forhandling.

Roch: Jeg beklager, at det Forsøg, som fra min og flere ærede Medlemmers Side blev gjort for at komme til en Forstaaelse paa dette Lovforslags Omraade ved 2den Behandling, ikke har ført til Noget. Vi have selvfølgelig efter det Resultat, som Afstemningen fik ved 2den Behandling, ikke fundet os foranledigede til paany at gjøre Forsøg paa at bringe dette Lovforslag i en Skikkelse, hvori vi kunne anse det for at være brugbart. Saaledes som Loven nu foreligger, og saaledes som jeg antager, at den vil blive vedtagen ved denne sidste Behandling her i Thinget, anser jeg den for at være uden nogensomhelst Betydning. Ja, jeg anser det med den høitagtede Justitsminister for at være næsten usforvarligt, hvis man vilde offre store, ikke ganske ubetydelige Summer paa at faae et Laboratorium oprettet, som ikke vilde blive af nogen Betydning for at imøbegaa Forsøksninger af Levnetsmidler, der jo er Lovforslagets egentlige Gjenstand. Jeg beklager oprigtig dette Resultat, ikke blot for den lange Tid og det meget Arbejde, der uden Nytte er offret paa denne Sag, men jeg beklager det mest for Befolkningen, navnlig for den fattigere Del af Befolkningen, som efter min Overbevisning lider Mest ved den nuværende Tilstand, og jeg beklager det tillige for alle ærlige Handlende, for hvem det er meget vanskeligt at føre Konkurrence med de Bedragerier i den daglige Samhandel, som nu altsaa fremdeles kunne florere i samme Omfang som hidtil. Saaledes som Lovforslaget nu foreligger, agter jeg at stemme derimod, og jeg bebor mine Meningsfæller om at støtte mig deri.

O. Christensen: Ja, det gaar jo ikke saa sjældent, naar en saadan Lov kommer frem paa et aldeles nyt Omraade her i Landet, at Meningerne herom ere meget forskellige. Jeg kan ikke undlade at fremsætte nogle ganske korte Bemærkninger angaaende denne Sag, og naar jeg vil udtale min Mening, ligger det nærmest for mig at udtale mig om de Forhold, som mest gjælde for Rjøbenhavns Vedkommende. Jeg vil ikke her træde op som Jagmand, det ligger saa fjernt fra mig som muligt, men jeg kan ikke undlade at fremkomme med enkelte Bemærkninger

om denne Sag, som ere støtede paa Udtalelser og Erfaringer, der ere indhentede her i Byen. Jeg tror i det Hele taget, at naar man taler om, at der stoles Millioner sammen her i Danmark paa Grund af Forsøksninger, saa er det en meget stor Overdrivelse. Det er min fulde Overbevisning, at her er to virkelig meget vigtige Faktorer, som ville hjælpe til at forhindre saadanne Forsøksninger, som jeg naturligvis i allerhøieste Grad vilde beklage, hvis de vare tilstede. Det er nemlig de forskellige Konkurrenter, de forskellige Handlende. Det gaar ikke an, at tro, at de forskellige Handlende her i Byen ikke ville lufte Dinene op paa Politiet og give det alle mulige Bink i den Retning, naar de vide, at deres Medhandlende begaa flige Bedragerier, hvad man jo ganske vist ligesvem kan stemple det for, og det vil altsaa være en meget vigtig Spore for Politiet til at komme under Veir med, hvorledes det virkelig forholder sig. Nu er det sagt saa tidt og ofte her i denne Sal, at Politiet var aldeles magtesløst og ikke nær kunde overkomme det Herkulesarbejde, som det vilde være at føre Lilsyn med disse Forhold, men det viser sig efter min Mening ikke alene her i Byen, men ogsaa i den store Nabokommune, Frederiksberg, at det stik Modsatte er Tilfældet. Hvorledes har det udviklet sig her i de senere Aar, og hvorledes har det været tidligere? For flere Aar siden var det almindelig bekjendt, at den kjøbenhavnske Mælk og Fløde var Sager, der vare temmelig værdiløse, men hvorledes er Forholdet nu? hvorledes er Konkurrencen ikke kommen frem paa dette Omraade? Viser det sig ikke, [at Mælken nu i det Hele er langt anderledes end tidligere? Det blev oplyst forleden af et æret Medlem (Vet)], hvormeget det virker, naar disse Handlende blive godt eftersete af Politiet, og hvorledes det Hele derved forbedres, og efter min og Fleres Mening er det ikke Folk, som det storter paa, der kunne opdage disse Bedragerier, men det, som det storter paa her i Byen, er, at Politiet ikke har en Anstalt, hvortil det kan vise Alt det hen, som det faar opdaget. Politiet her i Byen — jeg taler naturligvis ikke om Politiet i det Hele, men kun om, hvad jeg har bragt i Erfaring — er af den Mening, at, hvis det blot havde en Statsanstalt, hvortil det kunde henvise Alt, hvad det opdagede, vilde det være i allerhøieste Grad tilfreds. For det Første havde man der en Betryggelse for, at Alt det, som undertiden kommer frem med et temmelig sandfærdigt Udseende, men alligevel ikke er Tilfældet, og altsaa i Virkeligheden kun er usandfærdige Rytter, kunde blive flaaet til Jorden, saa at det ikke kom til at flade de Handlende. Man maa heller ikke tro, at Alt det, der kommer i Omløb, er saa reelt, som det faar Udseende af, og dernæst bliver det ogsaa ligesvem et Pengepørgsmaal, som jo ikke alene i denne Sag, men i